

ἐκάστην δύο ἄρτους ἕκ τινος εὐσεβοῦς κληροδοτήματος,) καὶ εὐτύχῃς νὰ ἐκποιήσῃ αὐτοὺς ἀντὶ 15,000 γροσίων. Λαβὼν τὸ ποσὸν τοῦτο εἰς χαρτονομίσματα ἐχάρη πολὺ, καὶ ἀπερισκέπτως ἀνεκρίνωσας τὴν τύχην του εἰς γείτονα φίλον, ὅστις εὐθὺς ἐπενόησε νὰ κατασταθῇ κύριος τῶν χρημάτων ἐκείνων. Πρὸ τινῶν ἡμερῶν, λοιπὸν, εἰσῆλθεν οὗτος διὰ νυκτὸς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ὁσμάν, καὶ διὰ τῆς λάμψεως λύχνου τινὸς εἶδεν, ὅτι τὸ κιβώτιον, ἐν ᾧ ὑπῆρχον τὰ χρήματα, ἔκειτο μεταξὺ τῶν κλινῶν τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ. Πῶς νὰ λάβῃ τὰ χρήματα χωρὶς νὰ τοὺς ἐξυπνήσῃ; Εὐθὺς ἐπινοεῖ τὰ ἐξῆς. Πλησίον τῶν γονέων ὑπῆρχε κοιτὶς, καὶ ἐν τῇ κοιτῇ τέκνον 6 ἢ 7 μηνῶν.

Ὁ κλέπτης λαμβάνει τὸ νήπιον, καὶ τὸ καταθέτει εἰς περιφρακτὸν τόπον πλησίον τοῦ κοιτῶνος· φρονεῖ δὲ ὅτι τὰ κλαύματα τοῦ παιδίου θέλουσιν ἐξυπνίσει τοὺς γονεῖς, καὶ ὅτι οὗτοι θέλουσι σπεύσει νὰ τὸ ζητήσωσι, τότε δὲ θέλει εἶσθαι καιρὸς νὰ πράξῃ αὐτὸς ὅ,τι ἤθελε, μείνας μόνος. Τὰ πράγματα συνέβησαν τῷ ὄντι, ὡς προσέδεν. Οἱ γονεῖς ἀκούσαντες τὰς ἐλεεινὰς κραυγὰς τοῦ παιδίου ἐγείρονται, καὶ ἐξέρχονται τοῦ κοιτῶνος διὰ νὰ τὸ εὗρωσιν· ὁ δὲ κλέπτης ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ἀρχίζει τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ. Ἀλλὰ καὶ ἡ Θεία Πρόνοια ἡγρύπνει· ὁ καιρὸς ἦτο κακὸς, ἀνεμοστρόβιλος δ' ἰσχυρότερος τῶν προλαβόντων ἀνατρέπει τὴν σεσαθρωμένην κατοικίαν, καὶ ἐν ᾧ οἱ τρεῖς κάτοικοι σώζονται, ὁ ἐπιθυμήσας τὴν περιουσίαν τῆς οἰκογενείας θάπτεται ὑπὸ τὰ τρίμματα. Ἐπεσε νεκρὸς κτυπηθεὶς ἀπὸ δοκὸν καταπεσοῦσαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του, καὶ τῆς ὁποίας καρφίον διετρύπησε τὸ κρανίον του. Ὁ Ὁσμάν καὶ ἡ σύζυγός του δὲν ἐδύναντο νὰ καταλάβωσι τὴν νυκτερινὴν μετὰστασιν τοῦ τέκνου των· ἀλλ' ἐνόησαν εὐθὺς τὸ συμβῆναι, ὅτε, ἀποβάλλοντες τὰ χόματα διὰ νὰ εὗρωσι τὰ πράγματά των καὶ τὰς 15,000 γροσίων, εὗρον τὸν νεκρὸν ἔχοντα ἔτι τὴν χεῖρα ἐπὶ τῶν χαρτονομισμάτων! Ταῦτα πάντα ἐθεθαυώθησαν δι' ἀστυνομικῆς ἀνακρίσεως.»

(Ἐκ τῆς γαλλικῆς Ἐφημερίδος τῆς Κωνσταντινουπόλεως.)

Διαγώνισμα μεταξὺ δύο ἀρχαίων διασήμων ζωγράφων.

Ὁ Ζεῦξ καὶ Παρράσιος, δύο ζωγράφοι περιφημοτάτοι, διηγωνίσθησάν ποτε πρὸς ἀλλήλους, διότι φιλονικία ἡγέρθη μεταξὺ των τίς αὐτῶν ἦτο ὁ ἐξοχώτερος.

Οὕτω λοιπὸν ὁ μὲν Ζεῦξ ἐζωγράφησε σταφυλὰς τοσοῦτῃ ζωηρὰς καὶ φυσικὰς, ὥς ἐκτεθείσας, τὰ πτηνὰ ἀπατηθέντα προσῆλθον διὰ νὰ τὰς φάγωσιν. Ὁ δὲ Παρράσιος εἰκόνισεν ἐν παραπέτασμα, τόσον ζωηρὸν καὶ τόσον πρὸς τὸ ἀληθὲς ὁμοιάζον, ὥστε ὁ Ζεῦξ, ὑπερ-

φανευόμενος διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν σταφυλῶν του, ἠθέλησε νὰ σύρῃ τὸ παραπέτασμα, διὰ νὰ ἴδῃ τὴν ὀπίσθεν αὐτοῦ ζωγραφίαν τοῦ ἀντιπάλου του· μόλις ὅμως ἤπλωσε τὴν χεῖρά του καὶ εὐθὺς ἐνόησε τὴν ἀπάτην του, καὶ ἐξεφώνησεν, — «Ἐνίκησες, ὦ Παρράσιε, διότι ἐγὼ μὲν ἠπάτησα πτηνὰ, σὺ δὲ καλλιτέχνην.»

Λέγεται προσέτι, ὅτι μετὰ ταῦτα ὁ Ζεῦξ ἐζωγράφησε παῖδα κρατοῦντα σταφυλὰς, ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ πτηνὰ ἦλθον πρὸς αὐτάς, ὀργισθεὶς διὰ τὸ ἔργον του, εἶπε, «Καλλίτερον ἐζωγράφησα τὰς σταφυλὰς παρὰ τὸν παῖδα, διότι ἂν καὶ τοῦτον ἐντελῶς ἐζωγράφιζον, τὰ πτηνὰ βεβαίως θὰ ἐφοβοῦντο νὰ πλησιάσωσι πρὸς τὰς σταφυλὰς!»

—Τρεῖς ἄνδρες κατὰ τὴν μαρτυρίαν ἀνδρῶν κριτικωτάτων δὲν εἶναι ἐλπίς ν' ἀναφανῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς γῆς· ὁ Ὅμηρος, ὁ Ἀριστοτέλης καὶ ὁ Ἀρχιμήδης.

Μῆκος τῶν μεγίστων ποταμῶν τοῦ κόσμου.

1. Ἡ Ἀμαζὼν ἔχει μῆκος	5,400	χιλιομέτρων
2. Ὁ Νεῖλος	5,800	»
3. Ὁ Ὑακ-τσέ-Κιούκ	4,600	»
4. Ὁ Χοάγ-χο εἴτε κίτρινος ποταμὸς (Κίνα) ὁ Μισούρης (Β. Ἀμερικ.) ὁ Ὑενισέης καὶ Ὁδὺς (Σιδηρία)	3,500	»
5. Ὁ Ἀμούρ (Β. Ἀσία)	3,450	»
6. Ὁ Νίγηρ (Ἀφρικὴ)	3,400	»
7. Ὁ Μεί-Κίγκ (Μεσ. Ἀσία) καὶ ὁ Ἅγιος Λαυρέντιος (Β. Ἀμερ.) Ὁ Βόλγας καὶ Λέννας (Ῥωσσία) ὁ Μισσισίπης καὶ Ἀρκάνσας (Β. Ἀμερ.)	3,300	»
8. Ὁ Τσάν-Λουὲν ἢ Σαλουὲν (Ἀσία)	2,900	»
9. Ὁ Λαπλάτας (Ν. Ἀμερ. καὶ Δούναβις)	2,800	»
10. Ὁ Ἰνδὸς (Ἀσία)	2,600	»
11. Ὁ Εὐφράτης καὶ Γάγγης	2,500	»
12. Ὁ Ὀρενόης καὶ ὁ Ἐρυθρὸς ποταμὸς (Ἀμερ.)	2,400	»

«Υψῶνα τοὺς ὀφθαλμούς μου πρὸς τὰ ὄρη, πόθεν θέλει ἔλθαι ἡ βοήθειά μου;

Ἡ βοήθειά μου ἔρχεται ἀπὸ τοῦ Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.» (Ψαλμ. ρκά. 1, 2.)